Dinsdag 5 Maart 1946 · DAGBLAD · 63ste Jaargang No. 4752

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog tel. 1658; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Ook Iran moet buigen voor Moskou.

Zes eisen beogen practische opheffing Irans souvereiniteit.

Mannerheim treedt af als Fins President.

ATTLEE OVER DE DEFENSIE.

Premier Attlee verklaarde voor het Lagerhuis, dat het Britse leger, de marine en de luchtmacht zich moeten beschouwen als onderdeel van een enkele dienst" in het tijdperk van de atomaire bewapening.

ATTLEE
Een onrustige periode.

Bij de opening van een tweedaags debat over Groot Britannië's defensie-politiek merkte Attlee op, dat de wereld zich in een onrustige periode bevindt en dat de komst van nieuwe wapenen, vooral de atoombom, duidelijk alle beslissingen van de toekomstige defensie moet beïnvloeden.

Attlee beloofde, dat Groot Britannië's strijdkrachten van haar huidige omvang van meer dan vier millioen man zullen worden verminderd tot 1.100.000 tegen het einde van het jaar. Een verdere bespoediging van de demobilisatie zou de doeltreffendheid van de diensten ontwrichten, zeide hij. Met voortgaande recrutering van jonge mannen om de gewapende kracht van het land op te houden, zullen tegen het einde van het jaar 80% van de mannen die in dienst waren op V-E dag naar huis gezonden zijn.

Attlee zeide, dat een strijdmacht van 1.100.000 zou omvatten een leger van 650.000 man, 275.000 in de Raf en 175.000 in de marine.

Attlee vroeg niet om de land-, lucht- en zeestrijdkrachten in een enkele dienst te verenigen, doch sprak over het coördineren der plannen, welke de regering „zodra wij kunnen" in het Lagerhuis zal bekendmaken.

Als een der redenen om meer dan een millioen man in dienst te houden, noemde Attlee de noodzaak om de orde in Brits Indië te handhaven „zodat de politieke overgang kan plaats vinden in een kalme atmospheer".

Men moet ook rekening houden met de mogelijkheid dat zich in Duitsland een of andere beweging voordoet. Indien er iets verkeerd gaat, moet men er voldoende strijdkrachten hebben (Londen, (AP) 4.3).

GROOT BRITANNIË WIL OPHELDERING VAN RUSLAND.

Bevoegde kringen zeiden, dat Groot Britannië aan Rusland gevraagd heeft om oplossing te geven van zijn weigering om de troepen uit Iran terug te trekken overeenkomstig het Brits-Sovjet-Iranees verdrag. De woordvoerder zeide, dat een nota gezonden is aan Groot Britannië's Zaakgelastigde in Moskou ter overhandiging aan de Sovjet-regering. Ook is een nota aan het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken gezonden.

De nota naar Rusland werd verzonden binnen 16 uur nadat Bevin in Londen was teruggekeerd van een vacantie op het platteland.

De woordvoerder zeide, dat tijdens het weekeinde de Britse en Noordamerikaanse regeringen van mening hebben gewisseld over de Iranese situatie. Groot Britannië blijft het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken volledig op de hoogte houden van de ontwikkelingen. Men gaf te kennen, dat in Londen de toestand ernstig wordt opgevat, vooral daar Moskou Groot Britannië niet op de hoogte bracht van zijn voornemen om zijn troepen in Iran te houden (Londen, (AP) 4.3).

NIET MET WOORDEN MAAR MET DADEN.

B. E. Stein, een Sovjet-historicus, zeide in een toespraak, dat Rusland „niet met woorden doch met daden", de souvereiniteit van de landen die aangesloten zijn bij de Organisatie der Verenigde Landen zal verdedigen.

Ook zal Rusland het recht der volken op zelfbestemmingsrecht verdedigen. De politiek van de Sovjet-afvaardiging op de eerste zitting der Verenigde Landen heeft aangetoond — gelijk blijkt uit de energieke redevoeringen van Andrei Visjinsky over de toestand in Hellas en Indonesië en over de Syrische en Libanese quaestie — dat elke poging om de U.S.S.R. beet te nemen op een beslissend échec zal stuiten" (Moskou, (AP) 4.3).

RUSSISCHE EISEN VAN IRAN.

Men zegt dat Premier Quavam Es Sultaneh van Iran op weg naar huis is uit Moskou en zes Sovjet-eisen met zich meebrengt, waaronder die dat Iran de troepen van het Rode leger zal „uitnodigen" om in Iran te blijven.

Het Londense „Evening News" zeide, dat de zes eisen aan Ahmed Quavam werden overhandigd kort voordat hij vertrok. Boven de lijst zou de bepaling staan dat de Russische troepen in Iran blijven tot de overige vijf eisen aangenomen zijn. Het blad zeide, dat deze vijf punten zijn, dat Iran de „autonome" regering van Azerbeidsjan zal erkennen, olie-concessies zal toestaan aan Rusland, een alliantie met Rusland zal tekenen om zijn buitenlandse politiek met die van Rusland te „coördineren" en Russische militaire raadgevers toe te staan de strijdkrachten van Azerbeidsjan te organiseren en haar te stationneren op punten van strategisch belang voor de Sovjet Unie. (Londen, (AP) 5.3).

VERKLARING T.A.V. SPANJE

De Verenigde Staten, Groot Britannië en Frankrijk hebben de vreedzame afzetting van de Franco-regering door het Spaanse volk gevraagd. In een gezamenlijke verklaring stelden de drie mogendheden voor, dat een tussentijdse regering in Spanje zal worden gevestigd tot het volk de gelegenheid heeft het soort regering te kiezen dat het wenst.

De verklaring zeide: „Zolang Generaal Franco aan het bewind blijft in Spanje, kan het Spaanse volk niet ten volle en op hartelijke wijze deelnemen aan de vereniging van landen die het nazisme en fascisme hebben verslagen."

Men bracht voorts de hoop tot uiting, dat het Spaanse volk niet opnieuw zal worden onderworpen aan de verschrikkingen en bitterheid van een burgeroorlog. Integendeel hoopt men, dat de vooraanstaande vaderlandslievende en liberaal gezinde Spanjaarden spoedig de middelen kunnen vinden om de vreedzame terugtrekkng van Franco, de afschaffing van de Falange en de vestiging van een tussentijdse regering tot stand te brengen, waaronder het Spaanse volk de gelegenheid en vrijheid krijgt om de regeringsvorm te kiezen, die het wenst.

Duidelijk gaf men te kennen, dat men de diplomatieke betrekkingen met Spanje zou kunnen verbreken indien geen gehoor geschonken werd aan deze voorstellen. Ook zeide de verklaring, dat de amnestie voor de politieke gevangenen, de terugkeer der verbannen Spanjaarden, de vrijheid van vergadering en politieke organisatie en de voorziening in vrije publieke verkiezingen noodzakelijk zijn. Een eventuele tussentijdse regering zou zich hieraan moeten houden, wil zij de erkenning en steun van alle vrijheidslievende volken krijgen. Zulk een erkenning zou omvatten de volledige diplomatieke betrekkingen en het nemen van zulke practische maatregelen dat Spanje bijgestaan wordt in de oplossing van zijn economische vraagstukken. Thans echter zijn dergelijke maatregelen niet mogelijk.

De verklaring zeide: „Er bestaat geen plan om zich met de binnenlandse aangelegenheden van Spanje in te laten. Het Spaanse volk moet op de lange duur zelf zijn eigen bestemming kiezen. Niettegenstaande de repressieve maatregelen van het huidig regime tegen de ordelijke pogingen van het Spaanse volk om zich te organiseren en uiting te geven aan zijn politieke aspiraties, hopen de drie regeringen dat het Spaanse volk niet opnieuw zal worden onderworpen aan de verschrikkingen en bitterheid van een burgeroorlog (Londen. (AP) 4.3).

SPELLMAN UIT LISSABON VERTROKKEN.

De „Exchange Telegraph" meldde, dat Francis Kardinaal Spellman, die per vliegtuig uit Lissabon vertrokken is naar de Verenigde Staten een „persoonlijke boodschap" van Franco naar Truman meeneemt. Er is geen bevestiging hiervan uit andere bronnen. Het agentschap zeide, dat Noordamerikaanse correspondenten die Spellman naar Spanje vergezelden, meldden, dat de Spaanse regering hem „gesmeekt" had om als bemiddelaar op te treden tussen Frankrijk en de Verenigde Staten (Londen, (AP) 4.2).

FRANS VOORSTEL VERWORPEN.

Uiterst bevoegde bronnen maakten bekend, dat de Britse regering een Frans voorstel verworpen heeft om de quaestie van het Franco-regime voor de Veiligheidsraad te brengen. De woordvoerder zeide, dat het Franse voorstel in de vorm van een nota de vorige week gedaan was aan Groot Britannië, de Verenigde Staten en Rusland. De Britse Ambassadeur Duff Cooper zou aan Bidault hebben medegedeeld, dat de Britse regering het voorstel van de hand wees, hoewel de besprekingen voortduren in Parijs. De Britse regering is van oordeel, dat de vervanging van Franco voornamelijk een quaestie is welke door het Spaanse volk moet worden opgelost (Londen, (AP) 5.3).

MANNERHEIM TREEDT AF.

De Finse Premier Paasikivi maakte door de Finse radio bekend, dat Baron Mannerheim is afgetreden als President van Finland. In zijn ontslagbrief zeide Mannerheim, dat de dokters hem besloten geadviseerd hebben om af te treden in verband met zijn slechte gezondheidstoestand (Stockholm, (AP) 4.3).

MANNERHEIM
Op dokters advies.

TELEFOONSTAKING VERWACHT.

Tenzij men op het laatste ogenblik tot een regeling komt zullen ongeveer 200.000 leden van de Bond van Telefonisten Donderdag in staking gaan. Een woordvoerder van de bond zeide, dat er weinig aanwijzingen zijn dat de conferentie die heden belegd is door de bemiddelingsdienst een regeling van het loongeschil tussen de American Telephone & Telegraph Company en 17 plaatselijke vakverenigingen ten gevolge zal hebben. De bond eist een loonsverhoging van 18½ cent per uur en de maatschappij biedt 15 cent aan. (New York, (AP) 5.2).

HET MANFEST AAN SJAHRIR.

Hier volgt de volledige tekst van het uit vijf punten bestaande mandaat dat aan Soetan Sjahrir gegeven werd door het Centrale Nationalistische Comité:

a) De besprekingen moeten gebaseerd zijn op erkenning van de republiek.

b) Voorbereiding van de verdediging van de Indonesische republiek op het gebied van defensie-politiek en economische en sociale zaken.

c) Een democratische basis voor een centraal en gewestelijk bestuur.

d) Maximum productie en eerlijke verdeling van voedsel en kleding.

e) De essentiële ondernemingen en industrieën zullen onder regeringstoezicht komen te staan. L. [D.] van Dijk [O.R.]; tot le-

MEN ZAL SYRIË VERLATEN.

Het Franse Departement van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat Frankrijk en Groot Britannië hun troepen geheel uit Syrië zullen terugtrekken vóór 30 April. De Franse en Britse militaire technici zouden besloten hebben een aanvang te maken met de gezamenlijke terugtrekking der troepen op 11 Maart. Een afvaardiging bestudeert thans het plan voor de evacuatie uit Libanon (Parijs, (AP)

INDO CHINA NIET MEER ONDER MOUNTBATTEN

Het Hoofdkwartier van Admiraal Mountbatten maakte bekend, dat Indo-China van Maandag middernacht af niet meer onder het Zuid-Oost Azië commando staat. Het militaire gezag zal uitsluitend bij de Franse autoriteiten berusten (Singapore, (AP) 4.3)

NIEUWE ANTI-NAZIE WETTEN.

Generaal Lucius Clay maakte een nieuwe verreikende anti-nazie wet bekend voor de Noordamerikaanse zone in Duitsland. Voor zover het militair gezag de Verenigde Staten kan binden zullen de Noordamerikanen op zijn minst tien jaar in Duitsland blijven als gevolg daarvan. De wet maakt drie millioen Duitsers in de Noordamerikaanse zone strafbaar als nazies of militaristen en Clay zeide dat het militair gezag vastbesloten is de vonnissen uitgevoerd te zien. Door de wet wordt een mate van schuld opgelegd aan alle Duitsers die Hitler geholpen hebben: van de grote overtreders die tot 10 jaar in arbeidskampen kunnen krijgen en van wie de eigendommen geconfisqueerd kunnen worden tot degenen die geclassificeerd zijn als „volgelingen" en die onderhevig zijn aan bepaalde boetes. (Berlijn, (AP) 5.2).

GENERAAL CLAY
Het Militair Gezag is vastbesloten

het nieuws van vandaag

Weer is gebleken hoe de Sovjet-Unie te werk gaat om kleine mogendheden aan zich te onderwerpen en te binden. De „Evening News" van Londen heeft bekendgemaakt, dat Irans Premier Ahmed Quavam Es Sultaneh teruggekeerd uit Moskou met zes Russische eisen. Deze omvatten o.a. dat Iran de troepen van het Rode leger zal „uitnodigen" om in Iran te blijven.

Nog andere economische en militaire voorrechten wenst men en indien Iran die mocht aannemen zal het practisch zijn souvereiniteit verliezen.

Niettemin is Rusland medeondertekenaar van het Handvest der Verenigde Landen en verklaart een van zijn leiders nog, dat de Sovjet Unie het zelfbestemmingsrecht der volken zal verdedigen. Daarbij wordt verwezen naar Visjinsky's optreden in de Veiligheidsraad ten aanzien van Hellas, Indonesië en de Levantstaten. Practijk en theorie staan hier duidelijk naast elkaar en toch zullen er mensen zijn die zich om de tuin laten leiden en beweren dat Moskou het heil van de afhankelijke volken zoekt.

Nu de communisten ook aandeel hebben in de nieuwe „indonesische regering" heeft Sjahrir opdracht om slechts onderhandelingen te voeren op basis van erkenning der republiek. Men wil bovendien nog de industrieën onder regeringstoezicht stellen (de Indonesische regering wel te verstaan).

Wij vragen ons af of Van Mook op grond van dergelijke voorwaarden zal willen onderhandelen nadat hij de Indonesische nationalisten reeds zover tegemoet kwam.

De Noordamerikaanse, Britse en Franse regeringen hebben een gezamenlijke verklaring uitgegeven waarin zij een beroep doen op Spanje om „op vreedzame wijze" Franco af te zetten en een democratisch bewind te vestigen.

Een voorstel van Frankrijk an de grote bondgenoten om Spanje in de Veilighedsraad aan de grote bondgenoten om door Groot Britannië van de hand gewezen. Men wil het Spaanse volk zelf de nodige veranderingen doen aanbrengen en vreest, dat een dergelijke actie de mensen meer aan de kant van Franco zal doen staan.

Uit Helsinki wordt gemeld, dat Mannerheim is afgetreden als President.

Als officiële reden gaf de oude Maarschalk op, dat zijn gezondheid nogal te wensen overlaat.

Kentering

door

GEORGE SEPPEN.

Op gevaar af, dat ons een verwijt van gebrek aan belangstelling treffen zou, hebben wij tot nu toe in dit blad over de Indische quaestie gezwegen als het graf.

Dat wij desondanks zullen blijven doorzwijgen heeft waarlijk andere grond dan gemis aan interesse.

Er zijn nu eenmaal onderwerpen, waarover men in beginsel niet spreekt en dat zijn gewoonlijk die vraagstukken, waarover iedereen wél spreekt.

Zoo verging het ons de laatste maanden, terwijl in Nederland jong en oud, rijk en arm, rijp en groen, hoog en laag, wijs en onwijs, kortom Jan Rap en zijn maat, vertoogde en schreef over Indië, hogelijk geïnteresseerd als een iegelijk was in het Indisch probleem, dat overigens niet zozeer als een enkelvoudig vraagstuk, dan wel als een historisch compendium van reeds lange tijd bestaand wrijvingen moet worden gezien.

In de trein en op de tram, in straten en op pleinen, in de bioscoop en in de kroeg, waar niet al werd gesproken in alle denkbare toonaarden over een onderwerp, dat aller aandacht had en aller belangstelling trok.

Echter kon niet bepaaldelijk worden beweerd, dat men de situatie reeds aanstonds doorzag of zelfs aanvoelde.

Hoe vaak werd ons niet gevraagd: „U komt nou ook uit Indië, wat denkt U er nu wel van?" Onze prompte opmerking, dat wij uit De West aanspoelden en niet uit De Oost, vermocht niet altijd succes te hebben en meermalen hebben wij ons uit pijnlijke situaties moeten redden met een gezicht van: „Ja, het kan vriezen en het kan dooien en wij moeten maar eens afwachten, wat het worden zal!"

Sommigen namen daar werkelijk genoegen mee, anderen werden fel en tekenen van afkeurende forsheid overtogen hun gelaten. Weer anderen meenden, dat ze in de West toch zo gemoedelijk waren en tenslotte waren er ook, die alleen maar teleurgesteld blikten en dat was gewoonlijk de categorie van lieden, die er het meest van hadden gesnapt.

Met dat al gaan wij tegenwoordig niet meer voor „deskundige" in Indische Zaken door en het moet gezegd, dat wij er ons best bij bevinden.

Merkwaardig genoeg is er tot nu toe nog niemand geweest, die ons vroeg: „En wat denken ze er nu eigenlijk wel van in De West?"

En toch is De West heuselijk genoemd in de rede van Hare Majesteit de Koningin in 1942 en nog wel afzonderlijk **Suriname en Curaçao.**

Nu willen wij niet aannemen, dat het gros onzer goede vaderlanders denkt, dat men in De West helemaal niet denkt, doch liever houden wij ons aan de verzuchting van een lang niet onverstandig man, die op onze bescheiden poging tot een ontwijkend antwoord, opmerkte: „Nu ja, Oost of West, dat is allemaal één pot nat!"

Met zo iemand is de discussie uiterst kort en zakelijk want men kan volstaan met te beamen: „Inderdaad en overigens is u van deze opmerking gedechargeerd!"

Er volgt dan wel een blijvende verwijdering op lange termijn, hetgeen echter tot beider genoegen is.

Waarmede wij maar willen zeggen, dat het niet zo eenvoudig is om te zwijgen over het onderwerp Indië en Nederland, vooral nu dit smaragden gordeltje van de Nederlandse Maagd zo langzamerhand de, o zo, vriendelijke belangstelling van de gehele wereld heeft opgewekt en er zovele lieden zijn, die deze gordel zo mooi, maar zo weinig passend bij onze vermeende nationale geestesverschijning van Volendammer hullen en houten klompen schijnen te vinden.

Daarom is het eigenlijk jammer, dat Multatuli destijds geen ander beeld heeft gebruikt en niet heeft gesproken van het gouden oorijzer met de juwelen pennen. Dat ware meer in stijl en minder opzichtig geweest!

Doch terzake. De verhouding Nederland-Indië is er één van meer ernstige aard, dan dat wij er den gek mee zouden steken en wij geloven, dat ondanks de vele fouten, die er in het jong verleden van onze zijde zijn gemaakt en de ernstige misvattingen, die er thans nog elke dag van inheemse zijde worden begaan (althans in bepaalde groeperingen), dat de verhouding Nederlands-Indië metterdaad een grondige herziening behoeft.

De geschiedenis laat zich nu eenmaal niet dwingen in het keurslijf ener verlaten ideologie en vijf jaar algehele vernietiging in Europa, gepaard met een nog droeviger reprise in Azië, hebben niet alleen rechtstreekse maar ook inirecte gevolgen van iep ingrijpende aard gehad.

Zo iets gaat aan niemand ongemerkt voorbij en al werden in de voorbije jaren ;zowel in Europa als Azië; latente verlangens in bloed gesmoord door eervergeten wezens, die niets onmenselijks meer vreemd was, er groeide dat onbestemde, dat in de geschiedenis der mensheid altijd te midden van wrakken en op puinhopen ontlook, nl. de vernieuwing, die — vormloos en primitief — toch aanbreken gaat in de harten van hen, die alle nameloze ellende ternauwernood hebben overleefd.

En als de jaren 1942 — 1945, historisch gesproken, de beëindiging hebben te betekenen van wat men nu nog de koloniale periode pleegt te noemen, dan kan dat niet anders dan van harte worden toegejuicht.

En wanneer aan het Nederland van de toekomst de eretaak beschoren zal zijn van het verstrekken van de voornamelijk helpende hand in Indië en niet langer die van de uitsluitend regerende figuur, dan verliezen wij Europese Nederlanders noch aan prestige, noch aan gezag en winnen wij ongetwijfeld aan wijsheid en gemeenschapszin.

Dat zulke historische richtlijnen en verschuivingen echter niet op korte termijn kunnen worden gefixeerd, spreekt voor zich.

Nu is er één verwijt, dat men

de huidige Nederlandse Regering, die aan zovele aanvallen bloot stond. op dit stuk zeker niet maken mag en dat is. dat zij aan gebrek aan geduld heeft gelaboreerd.

Integendeel zij heeft het ware geduld aan den Oosterling getoond en de toekomst **zal leren,** of dit in casu juist is geweest.

Bijna hebben wij ons laten verleiden om toch te spreken en dat is allerminst onze bedoeling geweest. tenminste voor zover het De Oost betreft. Doch voor **De West** is dat wat anders.

Immer De West spreekt in deze een woordje mee en het deed ons genoegen. toen dezer dagen aan de schooljeugd in een middelgrote gemeente in Nederland werd gevraagd. of zij speciale wensen had, **dat de spontane vraag naar voren kwam:**

„Wij willen graag wat meer weten van De West!"

En alhoewel in de door Minister Logeman gedane **onthullingen omtrent de voorstellen aan** Nederlands-Oost-Indië **slechts terloops van De West wordt gerept.** in dit licht bezien breekt er toch een nieuw tijdperk aan. ook voor De West.

Wij kunnen niet anders zeggen, dan dat er voor een grotere bekendheid en een betere waardering voor Nederlands West-Indië. in het biezonder bij de Nederlandse jeugd, thans een gezonde voedingsbodem is. die, — hoopvol voor de toekomst is — en mits er tijdig het juiste gebruik van wordt gemaakt, blijvend kan zijn.

In de juist dezer dagen geopende Indië-week in onze Kardinaals- en Bisschopsstad door de Utrechtse Studentenverenigingen, kwam dit ook tot uiting. Er werd een speciale **West-Indische avond** gehouden en op de Indische Tentoonstelling in de Agnietenstraat is zowel **Suriname** als **Curaçao** vertegenwoordigd.

Bij de opening van voornoemde week sprak Minister Logeman een uiterst belangwekkende rede uit, die heel wat meer overtuigde dan de toelichting op de Regeringsvoorstellen en die even gedegen als hooggestemd moet worden **genoemd.**

Nu weten wij natuurlijk niet, wie **ter plaatse aan het woord** was, de Minister van Overzeese Gebiedsdelen, dan wel de Hooggeleerde Professor Logeman, iets dat heden ten dage nog al eens een **probleem is, omdat meermalen blijkt,** dat in den persoon van een Minister soms een andersdenkend spreker schuil gaat, die tengevolge daarvan de toehoorders buiten het Ministerlijk Auditorium voor verrassingen plaatst.

Hoe het volk ook zij. deze openingsrede was overtuigend, helder. ruim van opvatting en knap en het is te hopen, dat zij inmiddels naar De West doorgedrongen is.

Toen wij het oude gebouw van het Centraal Museum in de Agnietenstraat binnenkwamen, sloegen wij van onze, wat al te ruime en geleende, winterjas de gewisse sporen van een vroege Maartse sneeuwbui af en stonden eensklaps voor een grote foto van een granieten top in het Wilhelmina-geoergte en een afbeelding van de bovenloop van de Suriname-rivier.

In grafiek en beeld lag daar ook de bauxietwinning van Moengo uitgewerkt en even hebben wij de verzuchting geslaakt, van nog weer eens in dat prachtige Suriname te zijn en dan niet alleen in, maar ook ver achter Paramaribo. Om op die plaatsen te komen. waar voorheen naar het Parima-meer werd gezocht met de wondere goudstad in Suriname's hart, die nimmer gevonden is, doch nog wel voorkomt op de landkaart in de Statenbijbel van Pieter Keur.

Zou het dan toch waar zijn, dat hij die van de mopée gegeten heeft, naar Suriname terug moet gaan? Want wij hebben ervan gegeten en wij zijn er voor gewaarschuwd ook. Op een miezerige Februaridag in een schone omgeving iets van Suriname's majestueuze binnenland zien op een foto, kan echter niet anders dan in hoge mate stimulerend zijn.

Er was ook Surinaams goud (vindplaats onbekend), een stuk bergkristal van de Kristalberg op Aruba, een hoeveelheid Phosphoriet van Santa-Barbara op Curaçao en een uitstekende grafiek van de CPIM. Ook de phosphaatwinning was niet vergeten en wij hebben deze tentoonstelling verlaten met een dankbaar gemoed, omdat er een plaatsje was ingeruimd, zij het dan ook bescheiden, voor **Nederlands West-Indië,** dat veel te vaak vergeten werd.

Kentering betekent: grote verandering op komst.

Het zijn de gewisse schaduwen van grote gebeurtenissen, die vooruitgeworpen zijn. Moge deze kentering ook ten volle gelden in Suriname en in Curaçao met het aanbreken van een nieuwe tijd, waarin voor de inheemse jeugd de grootste taak zal zijn weggelegd. om zonder verhitting des **gemoeds en in trouwe samenwerking** met de ouderen de **nieuwe weg in te slaan.** De weg van een **grotere zelfstandigheid,** maar **ook van een grotere verantwoordelijkheid.**

In de Amigoe di Curaçao van **Mei 1945 schreven wij reeds, dat** de tijden van Minister Koningsberger als voorbij moesten worden beschouwd. Dit sloeg op de noodzakelijke uitbreiding van het inheems element in de politie. Het doet **ons oprecht genoegen** dit thans te kunnen herhalen in meer algemene **zin, want inderdaad de koloniale periode** is voorbij, ook voor Suriname en voor Curaçao, alle min of meer gemotiveerde tegenwerpingen ten spijt.

De West neme haar toekomst ter hand te samen met het oude Nederland, in die zin, dat in toenemende mate overgeschakeld worde met voortvarendheid, doch ook met beleid!

ONS KONINKRIJK

VERHOUDING TUSSEN GULDENS.

Officieel is bekendgemaakt dat de verhouding tussen de Nederlands Indische en de Nederlandse gulden is vastgesteld op 99,75 tegen 100.75 (Aneta, Amsterdam, 4.3).

COMMUNIQUÉ VAN MAANDAG.

Het Indische communiqué van Maandag deelt mede:

In het Gaela-gebied op Halmaheira zijn 23 Heiho's gearresteerd. Uit Ambon wordt enige onrust onder de burgerbevolking gemeld, nadat er op 28 Februari wanordelijkheden waren geweest tussen Javaanse en Ambonese soldaten. De soldaten zijn nu in afzonderlijke kazernes ondergebracht en de Javanen zijn ontwapend.

Op Bangka is alle tegenstand gestaakt: er zijn geen verliezen aan Nederlandse zijde; de opzoekingen naar extremisten worden voortgezet. De toestand op Bali is over het algemeen goed.

Ongeveer 200 Indonesiërs hebben getracht door te dringen in het beschermde gedeelte van Batavia. dat door Japanners wordt bewaakt ;zij zijn afgeslagen. Het gebied ten Zuiden van Soerabaia (Kletek) is gezuiverd. Bij Semarang zijn Brits Indische soldaten in een hinderlaag gelokt. Een Brits Indiër is gedood en zes soldaten worden vermist. (Aneta, (AP) 4.3).

ONRUST TE GALALA.

Het communiqué van Zaterdag luidt dat te Galala op Halmaheira onrust wordt gemeld welke veroorzaakt wordt door concentraties van de Heiho. Uit Morotai zijn twee compagnieën vertrokken om de zaak te onderzoeken.

De Britse **verbindsgroep is uit** Menado en Gorontalo naar Makassar teruggekeerd. Tijdens een huiszoeking werden te Batavia een extremistische leider met zijn twee broers **gearresteerd; de** huiszoeking werd uitgevoerd in samenwerking met de burger politie met wie de samenwerking uitstekend is. (Aneta)

DE TOESTAND OP SUMATRA.

In gematigde nationalistische kringen aan de Oostkust van Sumatra, die over het algemeen gunstig staan tegenover de Nederlandse voorstellen, slaat men met bezorgdheid de toenemende extremistische activiteit in dit deel van Sumatra gade. Het brandpunt hiervan schijnt Taroetoeng in het hoogland van Sumatra te zijn waar Japanse instructeurs nog steeds doorgaan met de opleiding van extremistische elementen en hen van wapens voorzien.

Hoewel zich in Atjeh geen Europeanen bevinden, blijkt uit de binnengekomen berichten wel dat de toestand daar chaotisch is. Verschillende groepen van de bekende fanatieke Atjehse bevolking zijn zeer opstandig. Men zegt dat een aantal Atjehse hoofden, waarvan bekend was dat zij gematigd waren, of die daarvan verdacht werden, gedood zijn. De Atjehse extremisten worden bovendien opgezweept door religieus fanatisme.

Ook de Batakse bevolking heeft een aantal vooraanstaande revolutionnairen voortgebracht, maar aangezien de Batakse bevolking gedeeltelijk heidens en gedeeltelijk tot het Christendom bekeerd is, treedt het religieuze element hier niet zo op de voorgrond (Aneta, Medan, 4.3).

OUD-MINISTER BURGER OVER ZIJN ONTSLAG.

In een rede te Groningen heeft de oud-Minister van binnenlandse zaken in het Londense cabinet, Mr. J. W. K. Burger, gesproken over zijn ontslag, waarover wij in de Maasbode het volgende aantreffen:

Toen hij in het bevrijde deel van ons land kwam in zijn hoedanigheid van Minister van binnenlandse zaken heeft hij daar een bureau binnenlandse zaken opgericht om overschrijding van de bevoegdheden van het Militair Gezag tegen te gaan. De werkzaamheden en mogelijkheden van dit bureau werden zeer beperkt door toedoen van anderen, zodat het niet veel resultaat kon hebben.

Spreker heeft den toenmaligen minister-president geschreven van plan tezijn het ambt van minister neer te leggen, indien het Militair Gezag niet binnen de grenzen van zijn bevoegdheden zou blijven, indien er geen vertegenwoordigende lichamen zouden komen er tenslotte indien er geen katholieke ministers in het cabinet zouden worden opgenomen, in verband met het overwegend katholieke deel van de bevolking van het toen bevrijde Nederlands grondgebied.

Dit ontslag volgde inderdaad, aldus Mr. Burger, maar de regering greep voor de motivering ervan terug op en door Mr. Burger reeds ongeveer veertien dagen eerder gehouden radiorede.

Spreker werd er van beschuldigd, dat hij in deze rede vergoelijkend over de collaborateurs zou hebben gesproken, van de zuiveringspolitiek van de regering zou hebben afgeweken en de rede zonder overleg met den minister-president gehouden zou hebben. Mr. Burger weerlegde deze beschuldigingen. Spreker had in de rede gezegd, dat de zuivering geen betrekking had op de goedwillende Nederlanders, die bij het verzet tegen den vijand weinig moed of tact hadden getoond. Dat sloeg natuurlijk niet op de collaborateurs. Van de zuiveringspolitiek der regering kon spreker niet afgeweken zijn, omdat hij als minister van binnenlandse zaken die politiek zelf vaststelde.

Tenslotte was overleg met den minister-president, aldus Mr. Burger, niet nodig geweest, omdat schriftelijk was vastgesteld, dat 'n de in Londen èn de in Nederland verblijvende ministers dezelfde bevoegdheden zouden hebben.

GROTERE WINST.

Het jaarlijks verslag van de Rotterdamse Bankvereniging geeft over het jaar 1945 een netto winst aan van 10.685 millioen gulden tegen 6.763 in 1944. Deze toeneming wordt toegeschreven aan de hogere interest van vermogens omdat door de geldzuivering de bankdeposito's vergroot werden. Men zal 34 gulden dividend uitkeren (Aneta, Amsterdam, 4.3).

VLIEGVELD LEEUWARDEN.

Het vliegveld Leeuwarden zal in de toekomst blijven bestaan, zij het dan in kleiner vorm dan de Duitsers het hadden ingericht, en wel als militair en burgervliegveld. De mogelijkheid van een luchtverbinding met enkele Waddeneilanden wordt nog bestudeerd.

MEVROUW VAN MEERTEN VERTROKKEN.

Mevrouw Van Meerten is op 2 Maart met de twee jongste kinderen naar Aruba vertrokken waar haar echtgenoot sedert eind Januari hoofd der Julianaschool is.

60 JARIG HUWELIJKSFEEST.

Gisteren vierden de heer en mevrouw Georges Stephens—Richardson te Philipsburg hun zestigjarig huwelijksfeest. De heer Stephens is 88, mevrouw Stephens 80 jaar oud. De gebeurtenis werd zo stil mogelijk herdacht aangezien Stephens sinds enige tijd ziek is en in het hospitaal verpleegd wordt. Een Heilige Mis uit dankbaarheid werd evenwel opgedragen Wij wensen mevrouw Stephens beterschap en het echtpaar nog veel geluk toe.

DE STAND IN ARGENTINIË.

Als volgt zijn de cijfers van hedenmorgen van de verkiezing in Argentinië: **Federale hoofdstad:** Tamborini 24.616, Peron 37.554; **Corrientes:** Tamborini 20.334, Peron 13.998; **Entrerios:** Tamborini 8138, Peron 10.133; **Cordoba:** Tamborini 16.380, Peron 16.030; **Santa Fé:** Tamborini 25.079, Peron 26.199! **Mendoza:** Tamborini 16.291, Peron 23.218; **Salta** (einduitslag): Tamborini 16.433, Peron 23.314. **Totaal:** Tamborini 220.002, Peron 268.070. Tot nu toe zijn zeven provincies klaar met tellen en Peron won in vijf daarvan met een totaal van 50 kiesstemmen terwijl Tamborini slechts 20 kiesstemmen won van twee provincies (Buenos Aires, (AP) 5.3).

NA EEN WEEK TELLEN.

door Laurence Stuntz.

Laurence F. Stuntz

Na een volle week tellen heeft In drie provinker van nog 18. Tamborini is ze- 16 zal winnen. nog ten minst zekering. dat hij vendien de ve- Peron heeft bovoor Tamborini. men tegen 2? met 50 kiesstem- Peron de leiding cies en de federale hoofdstad is men met het tellen nog niet zover dat de overwinning van Peron verzekerd is in deze gebieden, hoewel hij in alle behalve één de leiding heeft.

Tamborini's volgende winst zal komen van de provincie Corrientes, waar hij gisteravond een voorsprong van 15% der stemmen had, terwijl één-derde van het aantal reeds geteld is. Peron was er practisch zeker van te zullen winnen in Mendoza waar hij leidt met 19% van het aantal stemmen en meer dan één-derde reeds geteld is.

De stand in andere provincies toen men gisteravond het tellen tijdelijk staakte, is als volgt: In Cordoba heeft Tamborini de leiding met 0.8%, terwijl één-tiende van het aantal geteld is. In Entrerios heeft Peron de leiding met 6% terwijl 8% van het totaal geteld is. In Santa Fé heeft Peron de leiding met 2%, terwijl 16% geteld is. Alzo, indien Tamborini wint in alle gebieden waar hij de leiding heeft en Peron wint in de gebieden waar hij de leiding heeft zal Tamborini komen te staan op 72 en Peron op 130. In dit geval zou Peron bij een overwinning in de federale hoofdstad gekozen zijn zonder te wachten op de telling van de stemmen in de provincie Buenos Aires en de toewijzing van de 88 kiesstemmen ervan. Daarentegen zou Tamborini, al won hij in de federale hoofdstad, nog moeten winnen in de provincie Buenos Aires om verkozen te zijn. Peron kan echter in beide winnen (Buenos Aires, (AP) 5.3).

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

Zaterdag a.s. begint een nederlaag-tournooi van de vereniging Sithoc, waartoe een zestal verenigingen zijn uitgenodigd.

„TRANSVAAL" 20 JAAR OUD.

De Surinaamse voetbalvereniging „Transvaal", een der oudste op Curaçao, herdenkt heden haar twintigjarig bestaan.

Opgericht door de heren E. Valies, J. Brons en anderen heeft zij gedurende twee decenia de moeilijkheden waarmede sportorganisaties op Curaçao te kampen hebben weten te trotseren. Zij heeft slechte tijden gekend, tijden dat zij onderaan de ranglijst van de A-klasse stond, doch deze tijden willen wij niet memoreren op deze dag. Wij willen gedenken hoe „Transvaal" in 1931 de Wilhelminabeker won, hoe het in 1933 kampioen werd van Curaçao na Jong Holland tweemaal achtereen te hebben verslagen, hoe het in 1937 de Asiento-beker won en in 1939 negen spelers leverde voor het Surinaams elftal dat de vermaarde „Paraguayos" trotseerde.

Het tot stand komen van „Transvaal" was eigenlijk te danken aan een meningsverschil in de vroegere Surinaamse vereniging „Paramaribo", welke kort daarop ter ziele ging. De fraters van het St. Thomas-college, die zoveel voor de voetbalsport op Curaçao gedaan hebben, hielpen met materiaal en anderszins. De eerste wedstrijd die gewonnen werd, ging tegen het elftal van een Engels oorlogsschip, dat reeds verschillende „slachtoffers" had gemaakt. Onder leiding van den heer G. E. da Silva, die gedurende twaalf jaren Voorzitter was, werden de grootste successen behaald. In 1941 vertrok men voor het eerst overzee en wel naar Aruba. Tegen RCA en Aruba Jrs. werd eerst gelijk gespeeld. Bij een tweede bezoek verloor men tegen Hollandia en RCA.

De laatste wedstrijden in het buitenland werden te Caracas gespeeld aan het einde van 1945. De resultaten ervan liggen nog vers in het geheugen van iederen sportliefhebber.

Het huidige dagelijkse bestuur van „Transvaal" bestaat uit de heren G. de Rooy (Voorzitter), R. van Hoop (Secretaris) en A. Chin A Len (Penningmeester). Aanvoerder van de ploeg is de heer A. Markiet.

Hedenavond is er in de Club J.P.F. een feestdiner en op 16 Maart aanstaande wordt een danspartij voor genodigden georganiseerd.

Naar wij vernemen zal er op de middag van Zaterdag 16 Maart een herdenkingswedstrijd worden gespeeld op het terrein Mundo Nobo tegen de vereniging Jong Holland. Voor deze wedstrijd zouden twee der beste Surinaamse spelers op Aruba zijn uitgenodigd, namelijk Hans Nahar en André Kauw A Siam.

DE NAZIES WILDEN MGR. VON GALEN LATEN OPHANGEN.

Onthullingen te Neurenberg.

Uit geheime documenten van den „waarnemenden leider" Martin Bormann bleek te Neurenberg, dat indertijd de eis gesteld werd, Mgr. Graaf von Galen, den bisschop van Münster, één der drie Duitse bisschoppen die tot kardinalaat zijn verheven, in het openbaar op te hangen, meldt Associated Press uit Neurenberg.

Deze eis volgde op de felle aanklachten, die de bisschop van Münster in zijn preken richtte tegen de heidense opvattingen der nazies. In verband met de euthanasie, die de Duitsers wilden toepassen, waarschuwde Mgr. von Galen de moeders, dat haar zonen de van het slagveld terugkeerden, afgemaakt zouden worden „als oude paarden, die kreupel geworden waren", omdat ze niet langer productief zijn.

Tiessler schrijft over een bijeenkomst, die op 13 Augustus 1941 te Berlijn werd gehouden:

„Ik zei aan Göbbels, dat men naar mijn mening slechts één doeltreffende maatregel kon treffen, namelijk den bisschop van Münster op te hangen en dat ik den Reichsleiter Bormann reeds dienovereenkomstig had ingelicht".

Op een tweede en meer urgent pleidooi voor de executie van Von Galen antwoordde Bormann: „Het doodvonnis zou zeker terecht zijn, de oorlogstoestand in aanmerking genomen, staat het echter zeer te bezien, of de Führer het bevel voor een dergelijke maatregel zal willen geven".

Ondanks voortdurende en bittere aanvallen van de „Leeuw van Münster" raadde Göbbels aan, zich wat te matigen, zeggende, dat men „wraak moest nemen, niet in een toestand van emotie, maar in koele bloede. In de politiek moest men weten zijn tijd te beiden..."

Bij een andere gelegenheid, zo verklaarde Dr. van Walsh adviseur van den Noordamerikaansen rechter Jackson, waren 20 leden der Gestapo bij Mgr. von Galen binnengedrongen om hem te arresteren. Toen zij binnen vie- zeide de bisschop smalend: „ jullie maar met zijn twintigen kom dadelijk, even mijn jas hoed halen", en verdween volgens in zijn kamer.

Hij kwam terug in vol bisschopelijk maat, met mijter en alsof hij een grote plechtigging bijwonen. „Klaar", zei M von Galen.

Zelfs Hitlers' geharde Gest durfde hem onder deze omst digheden niet weg te voeren, meer daar duizenden mensen buiten verzameld hadden, om zien, wat er ging gebeuren. D na hebben ze nimmer meer tracht hem te arresteren, Walsh. (De Tijd)

THUIS EN DAARBUITEN

De Sovjet-Unie laat graag het buitenland haar muziekle vertegenwoordigen door bv. symphonieën van Sjostakov die alle een of ander politiek ma trachten uit te beelden.

Maar thuis horen de Rus liever wat anders!

In Moskou kunt u gedur Januari en Februari bv. hor Verdi's Requiem, Händels O rium, „Samson", Beethovens gende" en de „Peer Gynt" s van Grieg.

Groot succes heeft het or rium van Schaporin getiteld strijd om de Russische bode

VERLOOFD.

Monglapersad P. Kohabir

EN

Velma M. Vinck

4 - 3 - '46 Curacao

CURAÇAO

...MST GOUVERNEUR BRONS.

...iddag arriveerde Dr. Cornilis Brons, Gou... an Suriname, met ega op ...rheen een grote schare ...llenden zich in de loop ...middag begeven had. ...o's Landvoogd, Dr. P. ...l, die vergezeld was van ...ein-adjudant, heette zijn ...oot uit Suriname welkom ...e met Mevrouw Brons ...s 15.50 uur uit het vlieg...te. Een der jongeheren ...ood tevens een bloem... Mevrouw Brons aan. ...ek speelde het Wilhel...rop een erewacht onder ...an den 1sten Luitenant ...ahr geschouwd werd. ...eur Kasteel stelde de ...ende burgerlijke en mili...ogwaardigheidsbekleders ...e zich bij de ingang van ...M.e-hal hadden opge...

...hal bood het meisje Vera ...amens de St Aloysius... ...n ruiker aan Gouverneur ...an. Suriname's Land...ankte het meisje in het ...ns en noemde haar o.a. ...doe" (mijn schatje). Het ...je van den heer Ro Bos ...ur bood namens J.P.F. ...s een bloemstuk aan. Kin...it het Surinamedorp zon... Surinaams volkslied, dat ...d door Gouverneur Brons ...angehoord.

...chillende Surinamers kwa...t Echtpaar een hand ge... De Voorzitter van het ...mité uit het Suriname...e heer Samuels hield daar... toespraak om Gouverneur ...succes te wensen op zijn ... Voordat het hoge gezel...aar Willemstad vertrok ...og de erewijn geschon...

...OUVERNEURS VOOR DE RADIO.

...ravond heeft Gouverneur ...van Suriname voor de ...Julianazender gesproken ...r Gouverneur Kasteel als ...e zijn ingeleid:

...hte Luitsteraars.

...is mij een voorrecht mijn ...noot Zijne Excellentie Mr. ...Brons bij U in te leiden. ...neur Brons, op doorreis ...ederland, heeft enige uren ...raçao te bezoeken. Ik ben ...r van uit Uw aller naam ...eken, wanneer ik den ...oogd van Suriname die zo ... jaren in dit Westelijk ...ad arbeidde, welkom heet, ...hoop uitspreek, dat Zijne ...entie de gelegenheid vin...al, nog eens terug te komen ...ader kennis te maken met ...taatsdeel.

...de nmens U allen wens ik ...ouverneur Brons, goede reis, ...succes en behouden terug...

...t woord is aan den Gouver... van Suriname."

Toespraak Gouverneur Brons.

...uisteraars in Curaçao.

...et is mij een voorrecht reeds ...tonds na aankomst enige woorden tot U te kunnen richten, teneinde te verklaren dat het mij een grote vreugde is, na langjarig verblijf in Suriname thans de Curaçaose grond te mogen betreden en daarbij persoonlijk kennis te maken met verschillende autoriteiten en personen met wie mijne werkzaamheden mij reeds eerder in een meer verwijderde aanraking hadden gebracht. De beide zustergebiedsdelen op het Westelijk halfrond mogen wellicht op groter onderlinge afstand gelegen zijn dan elders vaak wordt gedacht, als deelgenoten in het Nederlandse Rijk zijn zij door hechte banden met elkaar verbonden, welke banden nog nauwer zijn toegehaald, nu zowel het vliegverkeer als de radio-telefoonverbinding, de geografische afstand nagenoeg geheel hebben opgeheven.

Dit bezoek geeft mij tevens de welkome gelegenheid ook de Surinamers te begroeten, welke in het ruime arbeidsveld van Curaçao een goed en gelukkig bestaan hebben gevonden, al ben ik er ook van verzekerd dat zij, ondanks de grote voordelen welke hun werkzaamheden hier te land hun bieden: „Sranam" niet vergeten zijn en zich met overtuiging bewust zijn van de hechte banden, welke hen aan hun geboortegrond blijven binden.

In verband met het doel van mijn reis, is het mij helaas niet mogelijk lang in Curaçao te vertoeven, daar ik genoodzaakt ben reeds morgen mijn reis weder voort te zetten. Doch dit verblijf is lang genoeg om althans enige uren van de frisse bries van dit welvarend Rijksdeel te genieten en daarbij indrukken te doen, welke de uitvoering van mijn voornemen om eens nader met de schoonheid en de aantrekkelijkheden van dit land van voorspoed kennis te maken, nog meer te bespoedigen. Ten zeerste hoop ik dat deze plannen thans spoedig tot uitvoering zullen kunnen komen.

Mede namens mijn vrouw die mij op deze reis vergezelt, breng ik U allen de hartelijke groeten van Suriname. Moge, geschraagd door gevoelens van saamhorigheid, de samenwerking tussen de Westindische delen van het Nederlandse rijk, zich bij voortduring in stijgende lijn blijven ontwikkelen, tot heil en voorspoed van alle betrokkenen.

Leve Curaçao!"

Gouverneur van Curaçao: „Leve Suriname!"

GOUVERNEUR BRONS VERTROKKEN.

Dinsdagmorgen om kwart voor negen uur heeft Zijne Excellentie Gouverneur Dr. J. C. Brons het gebiedsdeel Curaçao wederom verlaten, waarbij hem uitgeleide gedaan werd door dezelfde personen die gisteren te zijner begroeting aanwezig waren.

Een erewacht van de Koninklijke Marine stond op het vliegveld opgesteld.

Mede aanwezig waren kolonel Schoenmakers Dr. Desertine, voorzitter van de Staten van Curaçao, de heer Correa, lid van de Raad van Bestuur, terwijl van het consulaire corps, de deken, de heer Jules Penha aanwezig was, benevens de heer Franklin, consul-generaal van de Verenigde Staten en de wnd. Britse consul de heer Blair.

DE VAARPLICHT IS AFGELOPEN.

Daar jongstleden Zaterdag de vaarplicht is afgelopen hebben wij hedenmorgen inlichtingen ingewonnen of het thans mogelijk is de dienst te verlaten. Een der plaatselijke reders deelde ons hierop mede, dat dit inderdaad kan, behoudens enkele voorzieningen die het mogelijk moeten maken dat de zaken behoorlijk worden afgewikkeld. Zo kan iemand bijvoorbeeld niet midden op een traject er tussen uit gaan. Maar wie zulks op Curaçao zou doen kan er zeker af. Tot nu toe had zulks zich niet voorgedaan, behalve bij enkele officieren die reeds eerder, gedurende de oorlog hun ontslag hadden aangevraagd en dat nu vanzelfsprekend krijgen.

Wel zijn regelingen getroffen voor een voorlopige arbeidsovereenkomst die als tussenschakel moet dienen naar de tijd, waarin een nieuw collectieve arbeidsovereenkomst kan worden afgesloten.

Ook dit oorlogsmonster, dat iemand tegen zijn zin gedwongen kan worden te blijven varen, is thans dus gedood. Langzaam keert de wereld naar de vrijheid terug, al blijft die door de vele haken en ogen voor de meesten nog een onbereikbare idylle die achter bergen papier en stempels verborgen ligt.

Wat minder bekend is, is dat ook het zg. vorderingsbesluit met 2 Maart werd opgeheven. Met die dag is men dus begonnen de schepen welker bezit door de regering gevorderd was, terug te geven aan de rederijen. Natuurlijk moet zulks in bepaalde daartoe aangewezen havens gebeuren, meestal eindhavens, waarvan Curaçao er een is. Anders zou men voor complicaties komen te staan, dat een schip, geladen en wel, plotseling van regering naar rederij teruggaing met moeilijkheden over betalingen, verzekeringen e.d.

Zeer vreemd en pijnlijk doet het aan te vernemen, dat de regering, die het bezit gevorderd heeft, slechts een kleine vergoeding geeft. De schepen zijn uiteraard verouderd, gebruikt enz. en men moet toch redelijkerwijs aannemen, dat iemand die goederen van een ander gebruikt, die zaken vergoed. In het geval van gezonken schepen zal de regering de verzekerde waarden wel teruggeven, daar zij indertijd de verzekeringspenningen heeft overgenomen.

ALOYSIUS KRING ZOND TELEGRAM.

Ter gelegenheid van de verheffing van Pater Stephanus J. M. Kuypers C. ss R. tot Apostolisch Vicarius van Suriname zond de Sint Aloysius Kring een telegram van gelukwensen.

L. VENTE GAAT HEEN.

Eind April of begin Mei zal de heer Leendert Vente van de KNSM naar Nederland vertrekken om daar zijn zoons, die hij in acht jaren niet gezien heeft, te bezoeken. Uit Nederland gaat de heer Vente rechtstreeks naar Valparaiso, waar hij benoemd is tot hoofdinspecteur van de KNSM voor Chili, Peru en Bolivia.

In 's heren Vente's plaats is benoemd op Curaçao de heer Louis R. Deutekom, thans hoofdagent van de KNSM te Cristobal.

NIEUWE ADVOCAAT.

Vanmorgen werd de jeugdige Curaçaose rechtsgeleerde Mr. I. de Castro Yohai, vroeger substituut-grifier alhier, beëdigd als advocaat. Zoals men weet heeft Mr. Yohai zich geassocieerd met Mr. D. S. Jessurun Cardozo, den bekenden Amsterdamsen pleitbezorger die kortelings zich te Willemstad heeft gevestigd.

VLIEGTUIG TE NATAL.

Van KLM-zijde vernemen wij, dat de PHTAM gisteren om 3.15 uur GMT d.i. 13.15 uur plaatselijke tijd, te Natal is gearriveerd, hetgeen een kwartier later dan schema-tijd is.

CONCERT.

Door de Curaçaose Jeugd in de Stadsschouwburg.

Voor een uitverkochte zaal trad de jeugd van Curaçao voor de derde maal als concertgeefster op in Theater Roxy — dat ook de trotse naam van „Stadsschouwburg" voert — en wel op jl. Zaterdagnamiddag.

Om 16 uur heet de voorzitter Rein Gehrels van het Comité Jeugdconcerten alle luisteraars van harte welkom en richt een bizonder woord van dank tot **Mevrouw Kasteel**, die — met haar kroost — door haar aanwezigheid het hare bijdraagt tot verlevendiging van de belangstelling voor deze jeugdconcerten.

Vervolgens dankt de spreker zijn mede-comité-leden, den heer D. Colijn voor zijn administratieve hulp en Emmastad-propaganda en den heer R. Boskaljon voor zijn technische hulp.

Ook de opleiders worden niet vergeten: Mevr. Barendse (piano), Mevr. Spoel (zang), Mej. Sprockel (koorzang), den heer Sweers (ensemble) en een hele rij Palmen, Sjon Coco Palm (viool en piano), Sjon Dodo Palm (fluit) en Sjon Edgar Palm (pianobegeleiding). Vooral den laatste is de heer Gehrels zeer erkentelijk voor zijn bereidwilligheid, de belangrijke plaats in het programma van Wim Statius Muller in te nemen, die hier twee dagen voor het concert met „Democraat" d.w.z. griep te kwaad kreeg. Gelukkig bleek het niet nodig.

De spreker vervolgt dan, dat dit concert in het teken van het ensemble-spel staat, waartoe ook enige drang van deze zijde is uitgegaan. Vooral voor de rijpere jeugdige amateurs schenkt dit muziekmaken de meeste voldoening. Het zijn echter de eerste wankele schreden op het terrein van samenspel en men mag dus niet te critisch zijn. „Ze" hebben echter goed gestudeerd, en dat is voor ons de hoofdzaak.

En hiermede is eigenlijk de kern en daarmede de grote betekenis van deze concerten door de jeugd genoemd: De aansporing tot ernstige oefening van goede muziek. Want muziek — zo besluit de spreker — kan een grote rijkdom in ons leven zijn.

Dit concert heeft buiten kijf aan het gestelde doel beantwoord. Allen gaven blijk van ernstige voorbereiding. Voor ons lag het hoogtepunt in het heerlijke trio van Haydn in G-majeur. Bij alle jeugdige onvolmaaktheid — het Presto eist bv. een tempo, dat te hoog ligt voor ons jonge pianotrio, maar — ook voor vele volwassen amateur-trio's — viel hier zoveel te waarderen en te loven, dat „Papa Sweers en de Voorzitter van het Comité trots konden zijn, dit trio op het programma te hebben."

Bij de jeugdige solisten viel wel in het bizonder het zangeresje op dat volgens den heer Gehrels — die zoals gebruikelijk op vlotte wijze allen inleidde — van „het Curaçaose nachtegaaltje tot een nachtegaal was uitgegroeid, dank zij de goede zorgen van Mevr. Spoel."

Natuurlijk was Wim aan de vleugel als vanouds en, spelende met het aureool van den zo juist ternauwernood herstelden zieke om het hoofd, ontsnapte hij het waakzame oog van den muzikalen Cerberus, die (kwasi-) verontwaardigd het hoofd om het hoekje stak, toen hij de Minuutwals van Chopin even vlug als toegift speelde.

Want de jongelui waren blijkbaar wat aan de optimistische kant met de duur van de opgaven geweest, om welke redenen het iets te lange programma zoveel mogelijk bekort moest worden, zoals de leider opmerkte.

Met vorenstaande is niets te kort gedaan aan de praestaties van de overigen. Integendeel, allen hebben op waardige wijze bijgedragen tot het succes van deze muzikale achternamiddag in Roxy, waarin ook de directie een aandeel had.

Geopend werd met het Wilhelmus door het meisjeskoor van het St. Martinusgesticht onder leiding van Mej. M. Sprockel. Staande werd dit door allen aangehoord, (maar niet meegezongen, zoals het programma vroeg).

Fris en zuiver klonken de meisjesstemmen in „Kent gij het land?" en „De Zee". Goed en vlot samenspel gaf het Rondo No. 3 van Mazas te horen, dat het Islametische klaverblad J. van 't Hooft, Th. Haayen en K. Terpstra, waarbij de grote Jan op een hele, de kleine Theo op een driekwart viool en Karel op de grote Kunstkring-vleugel speelde.

Met een allure van „maak je voor mij maar niet bezorgd", speelde Mimi de Mik van Emmastad „Faith" van Mendelssohn en de Sjerpdans van Chaminade (niet „faithful to the program" volgens den woordspelenden leider) op een wijze, die haar lerares alleszins tot eer strekte.

Het „gigantisch" Sweersenpaar, Charles — viool en Henri — cello, speelde met Wim Statius Muller aan de vleugel keurig de bekende Elegie No. 10 van Massenet. (Heeft u de cello-toon van dien kleinen Henri gehoord?!)

Charles Henriquez speelde op zijn fluit Variaties op een Volkslied van Popper, moeilijke variaties inderdaad, waarmede hij onmiskenbare aanleg voor dit instrument toonde. De Spaanse Dans van Moszkowsky moest hij laten vallen.

Wim speelde de bekende polonaise Op. 53 van Chopin (en diens Minuutwals) met zijn bekende muzikaliteit.

Na de pauze zong het meisjeskoor „Vissersiied" van Reichardt en „De Watermolen" van Kuhn met stijgend succes.

Daarna volgde het piano-trio van Haydn door Rudi Levi (viool), Henri Sweers (cello) en Wim Statius Muller (piano).

Het programma eindigde met „Solvejgs Lied" van Grieg voor zang en piano en „Hallelujah" van Mozart voor zang, fluit en piano, door Clara Henriquez (zang), Charles Henriquez (fluit) en den heer Edgar Palm (piano). Een waardig slot van een in elk opzicht geslaagde middag.

Mevrouw Kasteel, die de uitvoering tot het einde bijwoonde, vond nog gelegenheid de heren Gehrels en Colijn te complimenteren met dit keurig georganiseerde en zo goed geslaagde concert door de jeugd van Curaçao.

STUIVERTJE VERWISSELEN.

Stuivertjes innemen en er geen nieuwe voor teruggeven is geen stuivertje verwisselen, maar een last bezorgen aan het publiek. Verschillende keren horen wij klachten, dat de stuiver, de gebruikelijke Curaçaose pasmunt, niet meer bestaat en dat men te weinig 'plakken' — 2½ ct. stukken — in omloop heeft gebracht. De stuiver was hier nu eenmaal een erg gangbare munt en dagelijks gebruikte ieder dit vierkante muntje. Nu het ding er niet meer is — hier en daar, vooral in de truckjes, tracht men nog wel eens iemand zo'n ongeldig muntje in de hand te duwen — gevoelt ieder dit als een ongerief. In verschillende winkels hoorden wij deze klacht. Men vraagt zich af, waarom de stuivers ingenomen zijn, voor de nieuwe in omloop konden worden gebracht.

NIEUWSVERSPREIDING GEEN REGERINGSTAAK.

Door „Associated Press", het grote Noordamerikaanse nieuwsagentschap, is het besluit genomen, niet meer mee te werken aan de officiële nieuwsvoorziening van het buitenland door het Noordamerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken.

Gewoonte was, dat APnieuwsberichten doorgaf aan het ministerie dat dan voor verspreiding zorgde. Het nieuwsagentschap is van oordeel, dat een regering zich niet met berichtgeving kan bezighouden, zonder dat de vrees voor propaganda ontstaat. En deze propaganda zou een blaam werpen op de objectiviteit van de nieuwsdiensten die de berichten hebben verschaft.

Deze drieling (alle meisjes) werd voor adoptatie aangeboden te Washington omdat de ouders zeiden te arm te zijn om ervoor te zorgen. De kinderen worden door drie verpleegsters in de armen gehouden.

Politiek Katholicisme.

De biezondere correspondent van „De Burcht" in Zwitserland schrijft:

Goering zit weer in de beklaagdenbank te Neurenberg en peinst hoe hij zich zal verdedigen. De Noordamerikaanse aanklager geeft een schematisch overzicht van de strijd tegen de Kerk en hekelt het gemene en schijnheilige optreden der Nazies.

Goering doet opgeld.

Maar Goerings woorden werken door en zijn slagwoord: „Politiek Katholicisme" doet nog opgeld. Ook in Zwitserland!

Met groot tam-tam en veel reclame wordt hier in het land, waar alle klimaten samenvloeien een boek geannonceerd, dat Goerings slagwoord tot titel draagt: „Politischer Katholizismus", en dat eenvoudig tot doel heeft de Katholieken als minderwaardige Zwitsers te karakteriseren met als conclusie: „Een Katholiek kan eenvoudig geen goed vaderlander zijn".

Hoe komt dat.

Zwitserland heeft geen oorlog gevoerd. Het is in zeer vele opzichten bevoorrecht geweest boven vele andere landen, maar de grote geestelijke revolte is ook hier begonnen te broeien en levert gevaar op voor uitslaande brand. Geruchten, die een gewapende opstand voorspellen, zijn niet zeldzaam en feiten van wapenplaatsen van communistische groepen kunnen deze geruchten alleen maar bevestigen en tot werkelijkheden verhogen.

De socialisten zijn hier nog van het oude slag. Onder Nicol zijn ze hoe langer hoe meer aan het afglijden geraakt naar links en de tegenstelling tussen hen en de communisten is lang niet zo scherp en groot als ten onzent. Tijdens de oorlog werd hier de communistische partij verboden. Kort geleden mocht ze weer verschijnen — onder druk van Rusland — en nu tracht zij onder het mombakkes van anti-fascisme en anti-nationaal-socialisme het even totalitaire systeem van het bolsjewisme tot verwezenlijking te brengen.

Het is vooral in Europa dezelfde lijn: tegen fascisme tegen nationaal-socialisme en intussen alles voorbereiden om een ander, maar even fataal, absolutisme door te drijven.

Maar ook hier in Zwitserland staan de Katholieken — die evenals bij ons in Nederland een derde der bevolking uitmaken — voor de waarachtige democratie op de bres. De socialisten van de oude stempel en de communisten weten dit opperbest.

Katholieke partij.

Zwitserland is verdeeld in verschillende kantons. Deze kantons hebben door hun historie een totaal eigen karakter en een grote mate van zelfstandigheid, waarvoor zij tot op heden met een grote nauwkeurigheid, en intense vastberadenheid waken, dat deze zelfstandigheid niet wordt geschonden of beperkt.

Hier lag de grond dat verschillende pogingen om tot één grote Katholieke partij te komen, mislukten. De Katholieke kantons — vergelijk ze met onze provincies, ofschoon de structuur totaal verschilt — hadden hun eigen partij en zorgden uitstekend voor de katholieke belangen.

Maar de idee: de verschillende kantons vormen de Bondstaat Zwitserland, is ook tot het Katholiek-Partijwezen slechts langzaam doorgedrongen. Eerst in 1912 werd de „Zwitserse Conservatieve Volkspartij" gesticht, die nu al meer dan 30 jaren katholieke politiek voert.

Curieus is nog op te merken, dat aan de stichting der partij een hevige discussie voorafging over de naam der op te richten organisatie en wel:

óf Zwitserse conservatieve volkspartij,

óf Zwitserse katholieke volkspartij,

óf Zwitserse volkspartij tout court.

Men koos de eerste naam om duidelijk te laten uitkomen: wij voeren politiek voor het landsbelang, en om niet-katholieken de gelegenheid te geven toe te treden.

Samenwerking met Protestanten.

Evenals bij ons hebben de Katholieken in het verleden nauw en innig voeling gehouden met de Protestanten en door die samenwerking is het o.a. gekomen tot vrijheid van biezonder onderwijs. Bovendien heeft deze samenwerking verschillende radicalistische aanvallen afgeslagen en funeste plannen verhinderd

Partij van de arbeid.

De communisten zijn nu begonnen met het stichten van een „partij van de arbeid", waarmede zij arbeiders uit alle kringen tot zich hopen te trekken. De socialisten — zo hopen zij — zullen steeds meer „rood" en radicaal moeten worden om de communistische concurrentie bij te houden, en ze hopen ook, dat vele arbeiders uit het katholieke kamp en kleine boertjes naar hun mooi gejodeld liedje zullen luisteren en binnenkomen.

Maar daarmee zouden ze er nog niet zijn. Ze moeten de katholieke eenheid trachten te breken of ten minste te vertroebelen en voorts de Katholieken loswerken van hen, die vroeger met de Katholieken samengingen.

Lastercampagne.

Om dit te bereiken passen zij nu het oude, beproefde recept toe: Laster maar flink, er blijft altijd wel iets van hangen!

„Een Katholiek kan geen goed vaderlander zijn". Dat is het hoofdthema.

„De Katholieken zijn in de politiek uitgespeeld. Zij moeten zich in Zwitserland met bijbel en rozenkrans maar tevreden stellen. De Katholieke hypotheek is een zware last voor ons land, die zo gauw mogelijk moet worden opgeruimd". Aldus de „Berner Tagewacht".

Paralel hiermede gaat een lasterveldtocht tegen vooraanstaande Katholieken en heel biezonder tegen hen, die een hoge staatsfunctie bekleden. Het spel is al te doorzichtig, maar het wordt over geheel de linie consequent en langdurig doorgevoerd en is een sprekend en duidelijk bewijs van de bedoeling: de Katholieken onmogelijk te maken en bij de Zwitsers wantrouwen te zaaien tegen iedere Katholieke functionaris.

Houding der Katholieken.

De Katholieken weten drommels goed waar het om gaat en ze zijn zich terdege bewust van hun taak en hun plicht. Alles wordt op alles gezet om de banden onderling aan te halen en de eenheid te versterken, want zolang die eenheid blijft, kan er practisch van een radicale, communistisch getinte meerderheid geen sprake zijn.

Klare taal.

Op de partijdag der Zwitserse Conservatieve Volkspartij werd kort geleden de volgende resolutie aangenomen. Zij laat aan duidelijkheid niets te wensen over:

„Wij zetten al onze krachten in voor de instandhouding van democratische vrijheid en recht tegenover elke totalitaire methode van geweld. Nationaal-socialisme en fascisme werden militair verslagen, maar de geest van de totalitaire staat is daarmee nog absoluut niet verdwenen. Deze geest incarneert zich thans in een nieuwe gestalte.

„Wij hebben ons met alle kracht geweerd tegen de dictatuur van rechts, wij zullen even beslist en onverbiddelijk reageren tegen de dictatuur van links, die thans, vermomd als anti-fascist door ons land en ons volk sluipt".

Men ziet, de toestand wordt scherp gekarakteriseerd en onder de loupe genomen.

Het is leerzaam de contemporaine geschiedenis te beleven van dit kleine land in de bergen, dat zoveel punten van overeenkomst vertoont met ons kleine land binnen zijn vaste, hoge dijken om uit dit leven de lessen te trekken die ons deugd zullen doen.

SAMEN OP WEG.

„De Post" schrijft over de film.

„Samen uit, samen thuis" heet het in de volksmond als men zijn saamhorigheidsgevoel met den naaste tot uitdrukking wil brengen. Wat voor enkelingen gold, moet nu voor ons gehele volk gelden: wij komen er niet, als wij niet vastbesloten blijven met elkaar de strijd om de vrede, de strijd om een weer gezonde samenleving, tot een goed einde te brengen. Wij moeten samen op weg. „Samen op weg", dat is de naam, dien Otto van Neijenhoff aan de film heeft gegeven, welke hij in opdracht van Nederlands Volksherstel heeft gemaakt. Wij hebben er in dit blad al enige malen melding van gemaakt, dat Van Neijenhoff hieraan bezig was, dat was hij al van voor de bevrijding. Wij kunnen nu meedelen, dat de film klaar is en als dit nummer verschijnt is de eerste vertoning, die uiteraard een officieel karakter zal dragen, misschien al achter de rug.

Het is geen propagandafilm, al zijn wij er van overtuigd, dat er een stuwende werking van zal uitgaan, die mee kan helpen om een herstel van onze volkskracht te bespoedigen. Van Neijenhof schildert ons in filmische taal de nog zo pas achter ons liggende bezettingstijd en het verzet tegen de belagers van ons leven en onze cultuur. Maar niet uitsluitend aan de oorlogsjaren is deze film gewijd. De tweede helft verplaatst ons in de maanden, die sindsdien verlopen zijn. De inzet daarvan wordt gevormd door opneming van het afwerpen van voedsel uit de lucht door Geallieerde bommenwerpers. Deze beelden, die ons nog zo vers in het geheugen liggen, zullen door menigeen niet zonder tranen in de ogen kunnen worden gezien. Daarnaast komen er in deze film nog tal van andere authentieke opnamen voor, waarvan men zich soms verbaasd afvraagt, hoe zij konden worden gemaakt. We zien het afbreken van de pier te Scheveningen, de arrestatie van Mussert, Van Genechten en andere Quislings. Daarentegen zijn vele andere opnamen zo getrouw mogelijk aan de werkelijkheid in scène gezet, zoals b.v. de overval op het distributiebureau in Barneveld, het verblijf in het concentratiekamp Amersfoort en het houden van razzia's. De muziek bij deze film is gecomponeerd door Hugo de Groot en werd onder zijn directie door een orkest en gemengd koor tot uitvoering gebracht. Deze film, waarvoor ook in het buitenland belangstelling bestaat, zal ongetwijfeld de belangstelling hebben van allen, die de jaren van neergang in ons vaderland hebben meebeleefd.

POLITIE-BERICHTEN.

Een bloedende wond.

Er had een vechtpartij plaats in het Hotel Hija del Dia. Een schutter genaamd Th. E. C. bekwam hierbij een bloedende wond achter zijn rechter oor hem toegebracht door een Amerikaanse zeeman met een fles. Na door den dokter te zijn verbonden is hij overgebracht naar het Savanetakamp.

Van brand geen sprake.

Er werd aan de politie medegedeeld dat er brand was ontstaan in een perceel aan de Van Renselaerstraat bewoond door M.H. Bij aankomst van de politie bleek dat er kortsluiting was ontstaan aan de buitenkant van de woning. Van brand was geen sprake.

Er had een lichte aanrijding plaats tussen een grote autobus van Viana genummerd 204-A en een vrachtwagen genummerd 583-A in de B. v.d. Veen Zeppenfeldstraat. Beide motorrijtuigen werden licht beschadigd. De bestuurders waren respectievelijk genaamd B.D.G. en C.P. Door de politie wordt een onderzoek ingesteld.

Tekenen van Krankzinnigheid.

De politie constateerde dat er nabij de Lago Hoofdpoort een jongen liep die tekenen vertoonde van krankzinnigheid. Bij onderzoek bleek dat de jongen abnormaal was. Hij was echter niet gevaarlijk voor zich zelf of voor anderen. Hij is naar zijn vader genaamd C.K. gebracht.

Revolver caliber 635.

De politie constateerde dat in het hotel Hija del Dia een manspersoon rondliep, die in het bezit was van een revolver caliber 635. Het pistool is ter plaatse van hem in beslag genomen, terwijl de recherche een verder onderzoek instelt.

Soldaat-schutter op de grond.

De politie constateerde, dat op de Lagoweg nabij het Hollywood Hotel een soldaat-schutter op de grond lag. Hij had een zeer ernstige verwonding boven zijn oog. Aangezien hij in kenlijke staat van dronkenschap verkeerde kon hij niet verklaren wat er was gebeurd. Na door den dokter behandeld te zijn is hij overgebracht naar het Militaire Hospitaal. Hij is genaamd B.L. De recherche stelt een onderzoek in.

Gat in het achterhoofd.

Door de politie werd een zeeman aangetroffen in de B. v.d. Veen Zeppenfeldtstraat die op de grond lag met een groot gat in het achterhoofd. Volgens omstanders was hij gevallen. Hij is overgebracht naar de Lago en vandaar met de ambulance naar het Hospitaal.

Nabij Butucu.

I.C. meldde dat onbevoegden in de afgelopen nacht zijn auto die voor zijn woning geparkeerd stond hadden weggenomen. Aangezien de switch-sleutel niet aanwezig was, had men de draden vernield en zodoende contact gemaakt. Twee uur later meldde dezelfde persoon dat hij zijn auto had terug gevonden nabij Butucu. Het rechtervoorspatscherm was bijna geheel van de auto afgescheurd. Door de politie wordt een onderzoek ingesteld.

Onmiddellijk de vlucht.

Aan de politiewacht werd er gemeld, dat er een auto tegen een houten huis in de Village was gereden. Bij onderzoek bleek dat **auto, 105-A** bestuurd door een manspersoon, die onmiddellijk de vlucht had genomen dit feit had gepleegd. De eigenaar van de auto genaamd A.F.M. verklaarde, dat hij de auto in reparatie had gegeven in een garage. Door de politie wordt een onderzoek ingesteld.

Voorts werden bekeurd: 1 persoon voor het opgeven van een valse naam; 3 personen terzake openbare dronkenschap; 2 personen terzake rijwiel berijden zonder dat daarvoor de belasting is betaald.

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Maandag, 4 Maart 1946:

Vertrokken:

Naar La Guayra: Cruz O. Marin, Lalchand D. Chucharmal, Leonard M. Blanco, Ana T. R. de Moreno, John Maksuta, Juan Amoros, William van der Ree, Warren Staples, Edward Bayouth, Manfred Brandao, Louisa G. Cassares, Rafael Zorilla.

Naar Ciudad Trujillo: Ursuleta Diaz, Hassan Nasser.

Naar Miami: James Desbat.

Aangekomen:

Van La Guayra: Thomas, Aurora en Freddy Arvelo; Augusto Cabral, Jacob en Frances van Dijke, Medardo Fernandez, Juan Amoros, Cruz Marn.

Van Ciudad Trujillo: Carmen de Martinez, Felicia de Reynoso.

Van Miami: Xenia en Isaac Bloch.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op Februari:

14 Wentwoord, Gloria Francisca echtg. v. Lourens, T. E. d; 12 Faulborn, Milca Pascuala echtg. v. Sprock, S. B. z; 10 Calmes, Maria Nilda d; 11 Lloyd, Mary Agatha d; 14 Merenciana, Aquilino Maria Alida echtg. v. Fraai, A. J. z; 14 Chique, Maria Luisa echtg. v. Krips, E. S. z; 12 Virginia, Martina Barbara z; Maria, Elisa Ildefonsa z; Maulo, Germaine echtg. v. Walrond, A. z; 13 Mercera, Juliana Maria d; Zimmerman, Egna Maria Elizabeth echtg. v. Troeman, D. E. z; 14 Victoria, Aminta Balbina z; 15 Graaf, Gladys Caroline echtg. v. Howell, B. St. Cl. d; 14 Petronella, Petronilla Luciana d; Boekhoudt, Celestina z; 17 Mertina, Johanna rancisca echtg. v. Gysbertha, J. A. z; 13 Pardo, Omyra Juliana echt. v. Hellmund, J. N. E. z; 17 Anthonia, Maria Josefa echtg. v. Cijntje, P. F. z; 16 Kenepa, Gloria Maria echtg. v. Mambre, J. A. z; de Pool, Ilda Alcántara Mathilde echtg. v. Pataca, P. J. z; Nieuw, Felicia echtg. v. Paulina, G. M. z; 15 Agustien, Aura Inocencia d; Williams, Margarita Mercedes z; 16 Daal, Theolina Maria z; 17 Job, Cila Martina d; Rosalina, Carmen Maria z; 19 Cecilia, Agueda Zulia echtg. v. Rosa, C. J. d; 14 Wong-Sioe, Marietje Elisabeth d; 19 Gerardina, Eustaquia Claudina echtg. v. Matilda, Th. C. z; Penso, Acasia Antonia echtg. v. Voss, A. L. d; 16 Elisabeth, Erna Ambrocia d; 17 Geerman, Francisca Marcelina echtg. v. Balai, W. R. d; 14 Zimmerman, Reinilia Hermonia echtg. v. Zimmerman, A. A. d; 19 Bonofacia, Lunita Anselma echtg. v. Concencion, F. O. d; van den Mara Johanna Antoinette Jacqueline echtg. v. Heemskerk, W. M. z; 18 Lourens, Maria Dolores echtg. v. Serfilia, V. E. z; 19 Muskus, Werna echtg. v. Hartgers, H. d; Lebaks, Petra Margarita echtg. v. Hanze, M. C. z; 18 Nicolaas Augusta Victoria echtg. v. Schoop, C. z; 15 Rumai, Narsisa Antonia z; Mercelina, Susanita Maria d; 16 Ursulta, Elvia Irena d; 17 Isenia, Catharina Martina z; 20 Zalm, Rosa Amalia echtg. v. Scheper, F. z; Semeleer, Henriqueta Sabinia echtg. v. Hansen, C. A. z; 19 Becker, Harriette Charlotte echtg. v. Doornkamp, R. P. d; 17 Vervuurt, Sophie Esseline echtg. v. Spong, S. A. d; 11 Mercedes, Providencia d; 18 Paula, Tomasita Aquina z; 20 Moret, Irma Isidora z; 17 Gomes, Dorotea z.

Ondertrouwd op Februari.

21 Tramm, Carlos Eduard en de Groot, Mary Jane; Meyer, Alejandro en Adamus, Alicia Marcelina; Jansen, Antonio Alberto en Peny, Venancia Catarina; Ferrero, Emitero Miliano en Martina, Elva Rafaela.

Getrouwd op Februari:

20 Schoobaar, Emilio en Mill, Rosa Cruz Eugenia; Caines, William Irwin en Foreman, Theodosia Constantia Agatha; Pulgar, José Dolores Fermino en Bockourdt, Dilia Rosa; Albert, Amador Augusto en Espacia, Rosa Virgen; Boekelman, Albert en Wetjens, Elsa; Hendriks, Wilhelm Petrus Hubertus en Dittmar, Wilhelmina Henriette Eberhart.

Overleden op Februari:

12 Serven, Marjorie Priscilla 10 dagen; 14 Bernabela, Alberta Geertruida echtg. v. Bubb, J. 47 j.; 9 Rodriguez, Natividad vermoedelijk 65 j.; 6 Fuenmayor, Ana gesch. echtg. v. Barrios, A. 78 j.; 13 Girigorie, Alexander Martis wed. v. Virgin, A. C. 77 j.; 15 Tieleman, Maria Francisca wed. va Balootje, E. F. 71 j.; 16 Wasker, Winfried Ruperto 10 mnd.; 7 Rosaria, Juan Hilarion Cancio 28 j.; 13 Kankrien, Juan Lakroes 73 j.; 15 Allée, Stebana Nicasia 67 j.; 16 Christopher, Ismay echtg. v. Elvin, W. A. 52 j.; Jan. 5 Emenencia, Gregora Cecilia echtg. v. Basilia, L. A. 28 j.; Oct. 7: Johnson, Severene wed. v. Every, E. (1945) 87 j.; Febr. 17 Ramos, Abigail Francisca 4 j.; 18 Martina, Herman Theodoor echtg. v. Martina, B. G. 50 j.; Jan. 22 Ignees, Margaritha Regina 80 j.; 26 Emperatrice, Eugenie wed. v. Bough, G. L. 87 j.; Febr. 18 Laveist, Altagracia Juliana 6 mnd.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Benoeming: Mevr. N. E. Perez, geb. Serberio tijdelijk schrijfster bij de Landsradio- en Telefoondienst alhier tot tijdelijk telefoniste 1ste klasse bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier; L. Maduro tot tijdelijk agent der Burgerpolitie op Aruba; S. F. Paesch tot tijdelijk telegrambesteller op Aruba; R. van Delden tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld ten kantore van den Ontvanger van Curaçao; Mej. H. L. Stuger tot tijdelijk gouvernements-vroedvrouw in Curaçao met standplaats Saba; Mr. J. W. M. Ellis tot tijdelijk adjunct-commies ten Parkette van den Procureur-Generaal.

Bevordering: P. J. Smeulders en B. W. Rojer agenten der burgerpolitie alhier, tot agent der Burgerpolitie 1e klasse; M. F. Booi tijdelijk schrijver ten Postkantore alhier tot tijdelijk klerk.

Eervol ontslag aan: S. J. Cardoze, tijdelijk werkzaam gesteld op het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling alhier, op zijn verzoek; W. Antonissen sergeant majoor van speciale diensten bij de Schutterij; E. B. Joubert tijdelijk schrijver ter Administratie van Financiën, op zijn verzoek.

Toelating: E. W. Williams is voor de tijd van een jaar toegelaten tot de oefening van de geneeskundige practijk uitsluitend op het terrein van de Lago Oil & Transport Co. Ltd. op Aruba.

Voogdijraad op St. Maarten, N.G.: Benoemd tot lid voorzitter L. [D.] van Dijk [O.P.]; tot leden R. A. Kirtley en A. L. Conner; tot secretaris A. F. de Groot.

Voogdijraad op St. Eustatius: Benoemd tot lid voorzitter tevens secretaris R. J. van Teeffelen [O.P.]; tot leden R. R. Warner en G. F. Lubliek; tot plaatsvervangend lid A. Pandt.

Voogdijraad op Saba: Benoemd tot lid voorzitter M. C. Weyers [O.P.]; tot leden F. W. Jenson en J. M. J. Chocolaad; tot secretaris W. P. M. Labega.

Bioscoopcommissie: Benoeming: H. J. de Jongh en Mr. J. W. M. Ellis tot plaatsvervangende leden: Mevr. L. Ellis—Bartels, plaatsvervangend lid tot lid. Eervol ontslag aan: Mevr. A. Th. P. Mulders—Tangelder als lid onder dankbetuiging voor de door haar als zodanig bewezen diensten.

... De Gouvernements-Secretaris,

Frits Corver.

Medische publicaties. Van de hand van Dr. Philip H. Hartz verscheen de publicatie „C... cus synovial tumors" en van Philip H. Hartz in samenwerking met Dr. Arie van der Sar het schrift „Tuberculoid reaction in a retroperitoneal neurocyt...

Kalender van Cuales. De ...belzaak Cuales zond ons een ...lendertje met een lief plaatje waarvoor onze dank.

National Catholic Almanac. De jaarlijkse uitgave van de St. Anthony's Guild te Paterson N.J. is er weer. De almanak voor 1946 bevat evenals die van voorgaande jaren allerlei gegevens en biezonderheden die op de redactie van een krant men kan ontberen. Vele anderen zullen er ook hun voordeel mee kunnen doen. Het boek telt 800 bladzijden.

Katholiek Cultureel Tijdschrift, uitgegeven door L. C. G. M... berg te 's Hertogenbosch, om de veertien dagen.

Dit uitstekend geredigeerd blad is een voortzetting van het voor-oorlogse Studiën, dat in de West ook bekend was. Het wil ons voorkomen, dat dit blad, ze voortzetting, op iets meer populaire grondslag stelt. Het is dus zeker voor bredere lagen van de bevolking geschikt zijn. In ... te is het een der prettigste bladen die wij uit Nederland mogen ontvangen. De leiding berust bij de Paters Jezuïeten: Dr. J. T... S.J. is hoofdredacteur en als redactieraad fungeren de Paters G. Gorris S.J., Dr. F. Tum... S.J. en Drs. A. Wessels S.J. De abonnementsprijs is 15 Nederlandse Gulden per jaar, dus voor Curaçao al heel goedkoop.

De inhoud is gevarieërd. Uit enkele oudere nummers noemen wij stukken over Paus en Oorlog, over den Werkgever en de Jeugdbeweging, de nieuwe Latijnse psalmvertaling, organisatie der katholieken, staatsrecht, Engelse letterkunde, nabeschouwingen over het nazisme, „Dutch" of „Netherlands" (de schrijver voor om practisbshe redenen Dutch), Newman, het annexatievraagstuk enz.

Naar wij vernemen is het tijdschrift ook te krijgen in de St. Augustinusboekhandel.

Het laatst ontvangen nummer d.d. 15 Januari, behandelt o.a. de processievrijheid, de samenwerking tussen Nederland en België (militair, politiek, economisch en cultureel — geschreven door Geert Ruijgers), het annexatievraagstuk (door Drs. H.J. Schoonemachers die er fel tegen is om practische overwegingen: om er wonende Duitsers die men mogelijk allen kan uitzetten, wijl historisch bewezen wordt dat vernederlandsing evenmin kan en bij elk nieuw conflict zulk een Duitse irredenta gevaarlijk kan worden).

ZEVENTIENDE BISSCHOP DOOR SOVJETS VERDREVEN.

Ten Vaticane verneemt men dat Mgr. Casimir Bubraka, Bisschop van Pinsk (Polen) door de Sovjet-autoriteiten uit zijn diocees is verdreven. Thans zijn alle Bisschoppen uit de Oostelijke gebieden, ten getale van zeventien, die sinds het uitbreken van de oorlog waren benoemd, uit hun diocesen verbannen.